

glejmo si hčer oziroma sestro Arnuš. Predno, da je porodila (imela je grešno razmerje z lastnim očetom) bila je v „Marijinem društvu.“ Kaj ne, Marijine družbenice „Štajerca“ čitajo „Gospodar“ in „Naš dom“ so jim evangelij, „Gospodar“ in „Naš dom“ bila sta evangelij očetu in sinu. Upate še se nadalje trditi, Štajerčev pristaš je bil Arnuš! Kar se tiče domačije morilca, ni ravno okolica Sv. Lovrenca v Slov. gor. tabor klerikalcev? Tam ne vlada „Štajerčev šnops“, kakor pri vsaki priliki kričite, tam vlada le Koserjev šnops, klerikalkega žganja se je napil morilec, da je dobil korajžo. Poglejmo si pa druga dva obsojenca. Nista tudi iz krajev, ki so znani kot klerikalna gnezda? Pfu! vas bodi nesramni lažnjivci, pfuj vas nesramni črnosukneži. Vaše podrepnike, hočete zaznamovati kot Štajerčeve pristaše, ker so se vam tako lepo obnašali. Vas sad so ti 3 morilci, navdušeni klerikalni pristaši morali so v luknjo. Čuditi se moramo tudi „Slovenskemu Narodu“. Tudi ta napredni list piše, da je morilec Arnuš baje naš pristaš bil. Nismo mislili, da celo „Slovenski Narod“ regljanje klerikalnih cunj svojim bralcem ponuja.

Spet dva umora. I. Umor v Trivanji (v Slov. Gorici). Petek, 12. t. m. našli so na domačem vrtu truplo Terezije Markuzzi. Ležala je na hrbtu, prsa je imela gola na vratu pa strašno rano, prizadeto z nožem. Umorjena bi morala v 4 tednih poroditi. Orožniki so takoj hudodelstva sumničili njenega ljubimca, 19 letnega Antona Pauko, željarskega sina iz Sterteneka. Ta je namreč očetovstvo otroka tajil in iz jeze ljubico umoril. Podali so se na njegov dom in ga izpraševali. On je sicer tajil, a našli so na njegovi obleki sledi krvi, in na 2 prsteh je imel rane, ki mu jih je umorjena s tem prizadjala, da ga je pri bojevanju ugriznila. Hud boj sta gotovo imela. Markuzzi je imela skoraj vse lasi izpipane. Ta fini ljubinec je zdaj pod ključem. —

II. Umor pri Slivnici blizu Maribora. Soboto noč bil je umorjen in oropan Matevž Koren, znan posestnik in živinski trgovec. Omenjeni dan popoldan prodal je v Mariboru slamo in z denarjem se je podal proti domu. Podoč ukrenil je v Slivnici v gostilno Vreg. Od tod je odišel okoli ob 8 uri večer, domu v Orešje. Koren pa ni šel po cesti, ampak volil je pešpot, katera pelja tik železnice proti Orešju. Drugo jutro našli so ljudje, ki so po tej poti v Maribor šli, mrtvo truplo Korena v jarku pri travniku ležati. Takoj so o tem oznanili in prišla komisija je dognala, da je zločinec Korena najpreje zadržnil in mu potem denarje in uro vzela. Samo rožni venec je pustil umorjenemu v žepih. Orožniki so se na vse načine trudili zločincu na sled priti, in hvala Bogu, posrečilo se jim je. V Hrastniku so vlovili morilca v osebi Franca Ojsteršek, pristojnega v Marijin-Gradec, 12. t. m. izposodil si je v Kalsdorfu 6 kron stem, da jih bo drugi dan vrnil. Ta dan peljal se je v Hoče in drugi dan 13. t. m. vidli so še ga vedno v Hočah. Po noči od 12. do 13. t. m. bil je Koren umorjen. Ojsteršek je hotel po umoru izginiti iz okolice, pa

marljivi orožniki so ga zasačili in okrožnemu sodišču Maribor izročili.

Dopisi.

Stanovsko pri Poljčanah. Sitno silno je zbudil naš članek tičoč se naših občinskih volitev par naših klerikalčkov in sicer tako, da se od jeze kar penijo. Radi tega so skovali nek članek poln bedarij in laži in ker te neumnosti celo „Gospodar“ ni hotel sprejeti, poslali so njo šnopsuredniku tje dol v Kranjsko. Klaverno zavija dopisunček tako, kakor da bi bili zložili poljčanski farani dopis ter ž njimi branili župnika. A vendar ni temu taka! Poljčanski farani se prav živahno smeji, ker dobro vedo, da je pisan članek le v farovškem zidovju. Med drugimi bedarijami in oslarijami piše dopisunček, da so tukajšnji naprednjaki — „nemčurje“ jih imenuje, postopali proti prejšnjim dušnim pastirjem, Jurju, Šebatu in Lenartu. To je debela laž! Rajniki župnik Jurj je bil gotovo v Poljčanah zadovoljen in je bil tudi priljubljen. Postopanje in dejanje gg. Šebata in Lenarta pa še danes šumi faranom po ušesih. Razmerje med g. Šebatom ter neko klobučarico nadarjeno ne omenimo; čez postopanje, preganjanje dopisunčev znanega g. Lenarta še danes vrabci na strehah pevajo. Da je g. Lenart farane, kateri mu niso upljali, vedno tožaril ter poštenjake, kateri pri sodnih postopkih niso tako pričali, kakor bi se gospodu dopadlo, postopoval in vsled neznosnega stanja moral oditi, je znana reč. Mi starih rečij neljuboma ponavljamo, k temu nas klaverno dopisunče v „Slov. Štajercu“ silijo. — Nadalje piše to dopisunče, da se tukajšnji nemškutarji ravna po svetopisemskih besedah: „Udaril bodem pastirja in razškropile se bodo ovece.“ Te besede svetega pisma imajo prav lep pomen, kaj pomagajo taki pastirji, kateri ovcam le vedno volno strižejo, ter iste, katere se prav striči ne upostevajo, preganjajo. Dopisunče nadalje graja grundnarje, kateri proti visokim obrestim posojujejo ljudstvo in ogromno hvali „posojilnice“. Tega pa ne pove, da mora kmet biti dober gospodar in še mora tudi imeti dva dobra poroka, če hoče posojilo od „posojilnice“. Siromašnemu kmetu se seveda posojila samo obljubljajo, posebno ob času volitev, potem se pa mu silijo na tihem hinavski klerikalci, ker so na ta fini način dobili glas. — Prav po farizejski navadi napada dopisun Albin Grundnerja, pa vsi nesramni napadi temu hrabremu in jako spoštovanemu mlademu ni nič ne škodujejo, kajti ljudstvo ga zaradi njegovih dobrih lastnostij in pametnega obnašanja spoštuje. Med drugim imenuje ga deviško čistega. O da, ko bi bil kdaj Albin poleg župnikov in klerikalčkov oknaril, klerikalcem in njih vodnikom zane njih roke poljuboval, na znanih mladeniških shodih razsajal, tulil, pijančeval, za svetnika še bil morebiti razglašen. O ti klerikalni hinavci! Nadalje pravi dopisunče v „Slov. Štajercu“: marsikateri naprednjaki „giftne krote“ — so ali nemškutarji, padniki in izdajalci ali pa goljufi, tatovi in mo

ali pa vsi skujaj. Kaj pa večina klerikalcev, posebno vodniki, v tem je tako tih, ko grob. Nič ne pove, da je pred par leti na Koroškem kaplan župnika zastrupil in mu denar ukradel, tih je o kaplanu, ki je v celjskem okraju precejšno število nedolžnih šolskih deklet onečastil, tih o večih takih slučajih. So ti tudi „Štajerca“ čitali? To so gotovi „deviškočistneži“! Tebi pa hinavski dopisun, tepec, farizejska pokveka svetujemo, piši raje v tvojem imenu, pa ne zavijaj tako, kakor da bi bili za teboj Poljčanski farani; ti poznajo dovolj vse te, ktere ti napadaš, ti jim ne odvzameš dobrega mnenja o vseh teh, kateri se tebi, hinavec od pet do glave ne dopadajo, kajti oni so poštenjaki. Pa tudi tebe farizejec, volka v ovčjem oblačilu dobro poznajo, pa v drugem oziru.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Gospod urednik! Že v minulem letu smo Vam poročali, kako imeniten zagovornik je naš učitelj Kocmut. Takrat smo omenili, da je ta gospod ob enem tudi tolažitelj in zagovornik vdov, posebno mlade, če imajo količkaj premoženja, kaj rad zagovarja. Pred kratkim je ta gospod prišel v družbi neke vdove in večih možev v gostilno gospoda Podrepšeka; tukaj je Kocmut tako postopal, da je krčmar bil prisiljen, mu nekaj trdih v obraz povedati in mu pokazati, kje so duri. — Kako so naši Jurjovski časniki v „ženski obleki“ pozneje trdili, so se Podrepšekove glasne besede še več dnij Kocmutu na obrazu poznale, čudo, kako močan glas mora ta gostilničar imeti. Ljubi gospod Kocmut, boljše bi bilo, ko bi se ti bolj držal svoje službe, katero si skoz milost komaj in komaj dosegel; pusti te razmere, ki tebe nič ne brigajo, pri miru, kder ti smolo prime, osmoli se, pravi pregovor. Če si pa ravno tako usmiljenega srca in to posebno proti vdovam, tedaj se podaj v bližnji Sovjak, v jurjovsko šbirijo, tam je zadosti vdov in starih devic, tiste tolaži. Če misli pa si ti gospodek, da smo ta dopis vzeli iz tistih črnih bukev, v katerih imamo tvoj celi življenjepis in tvoje zasluge zaznamovane. Gospodu Podrepšeku pa se moramo zahvaliti, da ti je gospoda pokazal z svojimi „glasnimi besedami“ nam pa povzročil mnogo smeha, tvojim zvestim prijateljem.

Iz Slatine. Dragi „Štajrec“! Na prošnjo kmetijske podružnice na Slatini poslal nam je deželni odbor gospoda kulturnega nadinženerja, da nam je v nedeljo 21. maja popoldan v Kupnikovi gostilni na podplatu predaval o poboljšanju mokrih travnikov z različnimi cevmi. Poduka se je udeležilo blizu 100 poslušalcev iz sosednih občin. Omenjeni gospod nadinžener prepričal nas je s svojim temeljitim podukom, kakor tudi, da se je sklical na že narete drinaže v naši bližini tako, da se nas je še tisti dan več posestnikov odločilo, svoje travnike na ta način zboljšati. Kakor nam je gospod inžener obljubil, dobimo različne cevi brezplačno, kakor nas tudi gospod inžener in preddelavec ne bosta nič stala. Pri tej priliki je tudi več kmetov pristopilo k kmetijski podružnici na Slatini, kar bi že bilo vzlic raznih koristi, kajti se udje c. kr. štajerske kmetijske družbe lahko

udeležijo posnemanja vredno. Za letno plačo 3 krone dobiva ud vsake 14 dni slovenski časopis „Gospodarski glasnik“ v katerem vsak kmet obilno koristnih naukov najde. Udje pa si tudi pri podružnici lahko brezplačno različne gospodarske stroje posebno travniško brano izposodijo. Gotovo bo podružnica zopet prav v kratkem priredila v našem kraju še kak poduk o živinoreji posebno o zdravljenji navadnih boleznih in o nezgodah pri živini.

Več mladih posestnikov.
Sv. Mihael pri Mozirju. Tudi mi hribovci se obrnemo na edini prosti kmečki list, in to si ti, ljubi „Štajerc“! Poročamo Ti, da smo bili z rajnkim župnikom g. Ramorjem prav zadovoljni, nikakor pa se nam ne dopadete njegov naslednik g. župnik Gunčer. Če so milostljivi g. knezoškof mislili, da je za hribe vse dobro, so se zmotili. Ta farška družinca, župnik, kuharica in stric se vedno kavsajo, a vkljub temu pričakujejo prav v kratkim mladino in lahko še pričakamo, da se bodo okoli cerkve plenice sušile. Sv. Mihael, le dobrega, čistega zraka navajen, bi vsled tega pleničnega parfema gotovo iz oltarja pobegnil. Toraj gospod Gunčer, pošljite Vašo farško devico prej ko prej v Gradec kuhat učiti, da ne bo prepozno, mislimo, da je Rim že blizu. Ob priliki več!
Vaši, navidez zabiti farani.

Razne stvari.

700.000 kron pri kvartanju zaigral je veleposestnik Bela pl. Just v Budimpešti. Grofi Pavel Szapary in Anton Sigrey, kakor princ Thurn Taxis so baje dobivalci te vsote.

39krat oženjen. Pred sodiščem v Chicagi začela se je razprava proti Janezu Hoch, kateri se je v kratkem času 39krat oženil. Ženo je ustрупil in oropal, potem si pa drugo vzela.

„Domovini“ v odgovor. Celjski regljači po imenu „Domovina“, ki je na nesramen način napadala ptujskega župana gospoda Orniga in našega urednika, odgovorimo v nekem prihodnjem daljšem članku. Pokazati hočemo zopet, kako hinavski, kako nesramen je ta prvaško klerikalen list!

Župnik — obsojen. Župnik v Friedburgu, (Gornje Avstrijsko) pater Janez Hartl, je v cerkveni enega učenca za ušesa tako močno mikal, da ta 4 dni nič ni slišal. Zategadelj je bil župnik pri okrajnem sodišču Mattinghofen obsojen na 1 teden zapora.

Nova vojna luka. Država baje namerava novo vojno luko napraviti in sicer v Sebeniki na Dalmatinskem.

11 oseb utonilo. V Szatmar-u peljalo se je 10 kmečkih deklic in 2 moža z ženama v čolnu preko ribnika. V sredini ribnika prevrgel se je čoln in vseh 10 deklic in ena žena so utonili. Dva moža in druga žena so se rešili.

Župnik zgubil škornje, hlače in klobuk. Nekje na Slovenskem (vas raje zamolčamo) imajo klerikalci konsum, v katerem se večkrat prav divje popiva. Tudi te dni je bilo v konsumu veliko pijančevanje,